



CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Andrei Antohi,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Antohi împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, terț Serviciul de Informații și Securitate, privind anularea actelor administrative individuale defavorabil și compensarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei din 14 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-455/23
NR. PIGD 2-20141038-01-3ra-19042023)*

Admisibilitatea recursului depus până la 01 septembrie 2023;
Redarea circumstanțelor de fapt și de drept în recurs nu poate
constitui temei de admisibilitate.
Încetarea raporturilor de serviciu în legătură cu refuzul acordării
accesului la secret de stat din motivul aflării sub urmărire penală.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, jud. V. Dodon
Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc

16 octombrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Andrei Antohi

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 10 noiembrie 2020, Andrei Antohi a înaintat acțiune în instanța de contencios administrativ împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, terț Serviciul de Informații și Securitate, cu privire la anularea ordinului nr. 492 din 09 septembrie 2020 privind încetarea raporturilor de serviciu, anularea ordinului nr. 41r din 08 septembrie 2020 privind refuzul acordării dreptului de acces la secretul de stat, precum și obligarea restabilirii în funcția anterior deținută, încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 de lei.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că, la 03 mai 2019, Direcția regională Vest, a transmis către Procuratura Hîncești o solicitare a informației dacă Andrei Antohi este vizat în cauze penale gestionate de către organul de urmărire penală al Procuraturii Hîncești. Drept răspuns, Procuratura Hîncești a informat despre efectuarea urmăririi penale în cadrul cauzei penale nr. 2018869014 în temeiul art. 42 alin. (2), (4), (5), art. 43 lit. e), art. 46, art. 248 alin. (5), lit. b), c), art. 328 alin. (3), lit. c) și art. 332 alin. (2) lit. c) Cod penal și că Andrei Antohi are calitatea procesuală de persoană învinuit, fiindu-i aplicată măsura preventivă arestul la domiciliu pe un termen de 30 de zile.

3. Astfel, reclamantul a explicat că, potrivit ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 427/ps din 24 mai 2019, Andrei Antohi a fost suspendat din funcția publică, însă, ulterior la 06 iunie 2019 a fost reîncadrat în funcție în temeiul încheierii Judecătoriei Hîncești din 06 iunie 2019.

4. În acest context, după reîncadrarea în funcția publică a prezentat chestionarul de bază și chestionarul suplimentar în vederea perfectării dreptului de acces la secretul de stat, forma-2, conform Nomenclatorului funcțiilor care necesită acces la secretul de stat. Însă, după cum reiese din

textul actului contestat, Serviciul de Informații și Securitate, la 23 iulie 2019, a informat Direcția regională despre imposibilitatea de acordare a dreptului de acces la secretul de stat, în temeiul art. 25 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 245-XVI din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat, care prevede că, dreptul de acces la secretul de stat îi este refuzat cetățeanului în cazurile: prezenței la acesta a antecedentelor penale pentru infracțiuni săvârșite cu intenție, aflării acestuia sub urmărire penală sau al limitării de către instanța de judecată a capacității sale de exercițiu.

5. Totodată, reclamantul a menționat că, prin ordinul șefului Direcției regionale Vest a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 41r din 08 septembrie 2020, inspectorului superior Andrei Antohi i-a fost refuzată acordarea dreptului de acces la secretul de stat. Iar, prin ordinul nr. 492/ps din 09 septembrie 2020 a fost dispusă încetarea raporturilor de serviciu al inspectorului superior Antohi Andrei, începând cu 10 septembrie 2020.

6. Nefiind de acord cu încetarea raporturilor de serviciu, la 06 octombrie 2020, cu respectarea termenului prevăzut la art. 165 Cod administrativ, reclamantul a adresat autorității emitente o cerere prealabilă prin care a solicitat constatarea că prin emiterea ordinului nr. 492ps din 09 septembrie 2020 privind încetarea raportului de serviciu și ordinului șefului Direcției regionale Vest a IGPF nr. 41r din 08 septembrie 2020 prin care a fost refuzată acordarea dreptului de acces la secretul de stat, a fost încălcat dreptul la muncă. Totodată, a solicitat anularea acestor acte administrative cu repunerea sa în funcția anterior deținută de până la emiterea ordinului, precum și calcularea, achitarea plăților salariale prevăzute în conformitate cu legislația în vigoare, pentru perioada înlăturării forțate de la serviciu.

7. La 21 octombrie 2020, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a remis scrisoarea nr. 35/2-A-380/20 prin care l-a informat pe despre respingerea solicitărilor expuse în cererea prealabilă. Prin aceeași scrisoare a fost informat că, în temeiul prevederilor art. 167 alin. (2) Cod administrativ, dosarul administrativ creat în baza cererii prelabile, a fost transmis Ministerului Afacerilor Interne, care este autoritate publică superioară, pentru a se expune asupra legalității actului administrativ emis de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră. Iar, prin scrisoarea nr. 44/22-4212 din 02 noiembrie 2020 semnată de Secretarul general al Ministerului Afacerilor Interne, Ianuș Erhan a fost informat că, în temeiul prevederilor art. 168 Cod administrativ, cererea sa prealabilă a fost respinsă, ca neîntemeiată.

8. Reclamantul a evidențiat că, argumentele expuse în scrisorile menționate sunt repetitive și sunt aceleași care au stat la baza emiterii ordinului nr. 492/ps din 09 septembrie 2020 privind încetarea raportului de serviciu și ordinului Șefului Direcției regionale Vest a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 41r din 08 septembrie 2020 prin care i-a fost refuzată acordarea dreptului de acces la secretul de stat.

9. Totodată, reclamantul a explicat că, la data emiterii ordinelor contestate nu se afla sub urmărire penală pentru comiterea infracțiunilor art. 42 alin. (2), (4), (5), art. 43 lit. c), art. 46, art. 248 alin. (5), lit. b), c), art. 328 alin. (3) lit. c) și art. 332 alin. (2) lit. c) Cod penal, or, prin ordonanța procurorului în procuratura raionului Hîncești, Ovidiu Scutelnic din 12 iulie 2020, a fost scos de sub urmărire penală pe capetele de acuzare prevăzute de art. 42 alin.(2), (4), (5), art. 43 lit. c), art. 46, art. 248 alin. (5), lit. b), c), art. 328 alin. (3), lit. c) Cod penal, în temeiul art. 275 pct. 3 Cod de procedură penală, pe motivul constatării lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile lui.

10. Cât privește acuzarea sa de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, aduce la cunoștință reclamantul, că acesta a fost diferită justiției încă la 23 iulie 2020, ceea ce denotă încă o dată că la data emiterii ordinelor contestate nu se afla sub urmărire penală. Or, prin sentința Judecătorei Hîncești (sediul central) din 24 septembrie 2020, procesul penal în cauza penală în privința lui Andrei Antohi în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, a fost încetat pe motiv, că fapta constituie o contravenție, cu tragerea la răspundere contravențională în baza art. 313 Cod contravențional. Însă, procesul contravențional a fost încetat, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională.

11. Reclamantul a precizat că, sentința vizată a devenit definitivă și irevocabilă la 08 octombrie 2020 și dovedește lipsa antecedentelor penale prin prisma esenței lor prevăzute la art. 110 Cod penal. Or, instanța de judecată nu i-a limitat nici sub o formă capacitatea de exercițiu, iar în acest sens nefiind emis act procesual de suspendare a activității, de aplicare a măsurilor preventive sau altei măsuri procesuale de constrângere, restricționare, care să nu-i permită continuarea activității.

12. Mai mult ca atât, pe tot parcursul urmăririi penale de la pornire și până la pronunțarea sentinței, s-a aflat sub jurisdicția și garanțiile oferite de principiul constituțional de prezumție a nevinovăției. Or, întru respectarea art. 11 al Declarației Universale a Drepturilor Omului, legislatorul a

consfințit în textul art. 21 al Constituției Republicii Moldova principiul potrivit căruia orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cazul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale, iar prin stipulările la art. 8 din Codul de procedură penală, vinovăția persoanei poate fi constatată doar printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

13. Mai mult ca atât, prezumția de nevinovăție asigură că nimeni nu va fi tras la răspundere penală și sancționat discreționar, iar atunci când este învinuit de săvârșirea unei infracțiuni se va urma o procedură prin care să se stabilească vinovăția sa.

14. Prin urmare reclamantul notează că, argumentele indicate dovedesc că încetarea raporturilor de serviciu a fost neîntemeiată și aduce ingerință drepturilor fundamentale la muncă, la salarizare, precum și grave atingeri principiului consfințit al prezumției de nevinovăție, or sentința judecătorească pronunțată ulterior emiterii ordinelor contestate a și demonstrat că acțiunile numitului nu întrunesc elementele infracțiunii de care a fost acuzat, dar a unei contravenții pentru care nu a fost nici sancționat din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională. Or, anume sentința judecătorească a confirmat netemeinicia urmării penale de la începerea ei, precum și netemeinicia refuzului Serviciului de Informații și Securitate de acordare a dreptului de acces la secretul de stat cu trimiterea la norma art. 25 din Legea nr. 245- XVI din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat.

15. Pe de altă parte, cu el au fost încetate raporturile de serviciu, în baza actelor contestate, pe motiv că i s-a retras dreptul de acces la secretul de stat, referindu-se la art. 38 alin. (1) lit. v) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, și anume, pe motiv că odată cu retragerea dreptului de acces la secretul de stat, dacă funcționarul nu poate fi încadrat ori refuză transferul într-o altă funcție publică cu statut special compatibilă cu domeniul său de activitate și care nu prevede acces la secretul de stat.

16. În sensul motivului invocat, reclamantul menționează că, la momentul emiterii actelor administrative contestate, dispunea de acces la secretul de stat, deoarece în virtutea funcției, i s-a acordat accesul la secretul de stat, și

anume, pentru forma 2, iar termenul pentru durata căruia avea acces la secretul de stat a expirat abia în anul 2022.

17. Astfel, raportând starea de fapt reclamantul constată că, nici unul din motivele prevăzute de art. 25 și 27 ale Legii cu privire la secretul de stat, nu sunt existente pentru a-i fi invocată lui încetarea (retragerea) accesului la secretul de stat.

18. De asemenea, reclamantul a invocat că, nu există o decizie de a înceta (retrage) accesul lui Andrei Antohi la secretul de stat. Or, la momentul emiterii ordinului de încetare a raporturilor de serviciu din 09 septembrie 2020, Andrei Antohi avea accesul la secretul de stat, iar temeiurile de încetare a raporturilor de serviciu în baza art. 38 alin. (1) lit. v) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, nu existau.

19. Mai mult ca atât, în privința lui a fost încălcată procedura de încetare a raporturilor de serviciu, prevăzută la art. 38 alin. (1) lit. v) Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016, or nu i-a fost propus să fie transferat într-o altă funcție publică cu statut special compatibilă cu domeniul său de activitate și care nu necesită acces la secretul de stat.

20. Astfel, reclamantul precizează că, din plângerea lui adresată la 08 septembrie 2020, Ministrului Afacerilor Interne, în care a indicat că, la 08 septembrie 2020, s-a prezentat la Direcția generală resurse umane a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră pentru a prezenta foaia de boală, iar în acel moment șeful adjunct al Direcției, Veaceslav Ciornâi, contrar prevederii art. 76 lit. g) din Codul muncii, care prevede expres suspendarea contractului individual de muncă ce nu depinde de voința părților, a declarat că în privința sa urmează a fi întocmit proces-verbal de încetare a raporturilor de muncă pe motiv că nu deține acces la secretul de stat și urmează să fie eliberat din cadrul Poliției de Frontieră. În contextul în care procesul-verbal a fost întocmit fără a-i fi propus transferul la o altă funcție, reclamantul a refuzat semnarea lui. Mai mult ca atât, nu i-a fost prezentată nici informația concretă prin care i s-a refuzat acordarea accesului la secretul de stat de către Serviciul de Informații și Securitate.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

21. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 19 noiembrie 2021, în temeiul art. 207 alin.(1)-(2) lit. f) din Codul administrativ,

din motiv că nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208, care prevede respectarea procedurii prealabile, s-a declarat inadmisibilă pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei.

22. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 19 noiembrie 2021, a fost anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 492/ps din 09 septembrie 2020 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al Inspectorului superior, Andrei Antohi”.

23. A fost respinsă ca neîntemeiată pretenția cu privire la anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 41r din 08 septembrie 2020 „Cu privire la încetarea și refuzarea dreptului de acces la secret de stat al angajatului Direcției regionale Vest, Andrei Antohi”.

24. A fost încasat din contul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră în beneficiul ui Andrei Antohi cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 lei.

25. Hotărârea constituie temei pentru Inspectoratul General al Poliției de Frontieră de a admite reclamantul Andrei Antohi la locul de muncă în funcția de șef de schimb al Unității control al frontiere a Sectorului poliției de frontieră „Leușeni-2” al Direcției regionale Vest a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și de a achita reclamantului salariul pentru absența forțată de la locul de muncă în mărimea unui salariu mediu.

26. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 22 noiembrie 2021, s-a înlăturat omisiunea din dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 19 noiembrie 2021, prin indicarea datei și locului emiterii „19 noiembrie 2021 municipiul Chișinău”.

27. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că, ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 41r din 08 septembrie 2020 ”Cu privire la încetarea și refuzarea dreptului de acces la secret de stat al angajatului Direcției regionale Vest, Andrei Antohi” este legal și întemeiat, deoarece la data emiterii actului administrativ nu era emisă sentința pe cauza penală în care a fost vizat reclamantul.

28. Cu privire la ordinul de încetare a raportului de serviciu, prima instanță a constatat că, deși, autoritatea publică, la 08 septembrie 2020, a întocmit procesul-verbal nr. 12988 cu privire la preavizarea lui Andrei Antohi, șef de schimb al Unității control al frontierei a Sectorului poliției de frontieră

„Leușeni-2” al Direcției regionale Vest a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, constatând că în Poliția de Frontieră nu sunt funcții de ofițer care nu prevăd necesitatea deținerii dreptului la accesul la secretul de stat și că raportul de serviciu încetează în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în dosarul administrativ nu a fost anexate documente doveditoare în acest sens.

29. Nici pe parcursul dezbaterilor judecătorești, fiind obligat de către instanța de judecată să prezinte documente care să dovedească cert existența sau lipsa funcțiilor vacante în cadrul autorității publice care nu necesită dreptul de acces la secretul de stat, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nu a prezentat acte în acest sens, motivând că Inspectoratul General al Poliției de Frontieră nu duce evidența funcțiilor vacante și nu a prezentat informația cu privire la funcțiile vacante de referință. Instanța de judecată a mai constatat că această informație nu este publicată nici pe site-ul oficial al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

30. Mai mult ca atât, au fost dovedite argumentele reclamantului Andrei Antohi referitoare la faptul că, la data eliberării dânsului în cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră erau funcții vacante care nu necesită deținerea dreptului de acces la secretul de stat. Astfel, Serghei Certcov, Agafia Minciuc și Ruslan Darii fiind în aceeași situație au fost transferați în funcții care nu necesită deținerea dreptului de acces la secretul de stat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

31. La 03 decembrie 2021, în interiorul termenului prevăzut la art.232 alin.(1) din Codul administrativ, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 30 martie 2022 a prezentat motivarea apelului.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

32. Prin decizia din 14 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, au fost casate hotărârea din 19 noiembrie 2021 și încheierea din 22 noiembrie 2021 ale Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, fiind pronunțată o nouă decizie de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

33. Pentru a decide astfel, instanța de apel a relevat în decizie că, funcția deținută de către Andrei Antohi anterior încetării raportului de muncă necesită în mod obligatoriu acces la secretul de stat. Iar, numirea lui Andrei Antohi în alte funcții, ce nu necesită acces la secret de stat este imposibilă din considerentul că acesta nu deținea studiile necesare în domeniul de activitate în cauză. Astfel, a fost apreciat critic argumentul precum că, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră nu l-a informat pe Andrei Antohi despre funcțiile vacante atât în cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cât și în cadrul altor autorități administrative ale Ministerului Afacerilor Interne, or transferul este o modalitate și nu o obligație.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

34. La 22 decembrie 2022, Andrei Antohi a declarat recurs împotriva deciziei din 14 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 22 februarie 2023, a depus motivarea recursului, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

SOLICITAREA RECURRENTULUI

35. În motivarea recursului a reiterat circumstanțele de fapt și de drept invocate în acțiune. A mai menționat că, argumentele din decizia instanței de apel au fost preluate în mod formal din apelurile examinate, astfel actul judecătoresc fiind unilateral și arbitrar, or probatoriul reflectă și dovedește contrariul.

36. La 12 mai 2023, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus o referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia.

37. La 17 mai 2023, Ministerul Afacerilor Interne a depus referință asupra cererii de recurs, solicitând declararea acesteia ca fiind inadmisibilă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

38. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

39. Art. 245 din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) relevă că:

„Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

40. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când:

- a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs;
- b) recursul este depus în mod repetat;
- c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită;
- d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1);
- e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2);
- f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.”

41. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a treia „Procedura contenciosului administrativ” din Codul administrativ, în special prevederile cu privire la temeiurile recursului. Totuși, art. XI alin. (3) din Legea menționată, prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Aceleași considerente de deduc și din interpretarea art. 195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură civilă către stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171. Legea procedurală civilă care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare *nu are putere retroactivă*.

42. În consecință, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, la examinarea admisibilității recursului, va aplica prevederile Codului administrativ în redacția în vigoare la data declarării recursului.

MOTIVAREA INSTANȚEI

43. Instanța de recurs constată că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 14 decembrie 2022, fiind notificat părților la 20 decembrie 2022, iar decizia motivată a fost notificată la 09 aprilie 2023, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică (vol. II, f.d. 67, 73). Astfel, depunerea recursului la 22 decembrie 2022 și prezentarea motivării recursului la 22 februarie 2023, a avut loc în interiorul termenului legal.

44. În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

45. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

47. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului

în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului). În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

49. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

50. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

51. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, §39).

52. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

53. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Andrei Antohi, or redarea circumstanțelor de fapt și de drept în recurs nu poate constitui temei de admisibilitate.

54. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Andrei Antohi.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă